

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection](#)[Mythologiae libri decem, Venise, Segno della Fontana, 1567](#)[Collection](#)[Mythologia, Venise, 1567 - Livre VIII](#)[Item](#)[Mythologia, Venise, 1567 - VII, 15 : De Musis](#)

Mythologia, Venise, 1567 - VII, 15 : De Musis

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[96\] : De Musis](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre VII

[Mythologia, Francfort, 1581 - VII, 15 : De Musis](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre VII

[Mythologie, Paris, 1627 - VII, 16 : Des Muses](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre VII

[Mythologie, Lyon, 1612 - VII, 15 : Des Muses](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Présentation du document

PublicationVenise, Comin da Trino, 1567

ExemplaireMunich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ),

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination228v°-231r°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques et historiques [Muses](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 28/04/2023

labetur, vel in miserum mortis genus incidet. Ut igitur moderationem animi affectibus adhibeamus, neque quidquam nimis ex animo optare utile esse intelligamus, hæc ab antiquis de Orpheo memoriæ prodita fuerunt, ac de Orpheo satis, nunc de Musis dicamus.

De Musis.

Cap. XV.

10 **M**USÆ, quæ poëtarum præfides, omniumque cantilenarum autores fuisse putabantur, Iouis & Mnemosynes filix dictæ sunt, veluti testatur Orpheus in hymno in Musas hoc pacto;

Μουσῶν τε καὶ Ζεὺς ἰσθ' ἔπειθε θυγατρῶν

Μῦσαι σφίσι γενεῶν ἄνωγον, ἀλατρυῶν.

Mnemosynesque Iouisque fatas de semine canto

Pieridas Musas, præclaræ numina famæ.

Et Hesiodus in Theogo.

Μουσῶν τε ἑσθ' ἰσθ' ἔπειθε θυγατρῶν

Ἰδὲ αἱ Μῦσαι χρυσάλευκῶν Ἰσθ' ἔπειθε,

Ζεὺς, Πιερίδ' ἀδελφῶν, καὶ τὴν ῥέαν ἀδελφῶν.

Mnemosynen pulchram dilexit Iupiter, ex qua

Inde nouem Musæ claræ nascuntur: & illis

Sunt semper cantus cordi, & conuiuia læta.

20

Cicero lib. 3. de nat. Deor. ex altero Ioue natas esse quatuor Musas scribit, Thelxiopen, Mnemen, Aëden, Meleten. E tertio Ioue nouem & ex Mnemosyne: e tertio item Ioue Pierias & ex Antiopa, prioribus pares numero. quæ ordines & si tres fuerunt, tamen Iouis & Mnemosynes omnes filix dicuntur; atque nate sunt in Pierio monte, ut ait Zex. hist. 90. chil. 6. Scribit Paus. in Bzoticis primos omnium A Ioui filios tres Musas sanxisse coli religione oportere, Meleten, Mnemen, Aëden: mox Piefum Macedonem cum Thelspias venisset, instituisse ut nouem Musæ his ipsa nominibus, quibus in hæc usque diem vocatæ sunt, colerentur. At Aristocles in libro de Choris tertio filias nouem Piero fuisse scribit, quas ille de nominibus Musarum appellauit, ex quibus nati sunt illi, qui Musarum filii dicti sunt à Græcis. Mimermus vero Cæli filias fuisse Musas credidit, Iouæque fuisse antiquiores: cū alix etiam minores nati Ioue fuerint. Scriptum reliquit Euphranor in lib. de Tibicinibus Euphemen nutricem fuisse Musarum. Alii Memnonis & Thelspias filias putarunt. Fuerunt apud Thelspenses Musarum Iudi, qui Musæ dicti sunt; in quibus proponebantur cantilenarum & harmoniæ præmia victoribus. Has Deas fuisse sacrorum conuiuiorum, quæ sunt per lustrationes, & solennitatum, & omnis lætitiæ præfides, significauit Orpheus ita in hymnis;

30

αἱ τὰν ῥέαν ἑσθ' ἰσθ' ἔπειθε θυγατρῶν

Rite vitis, quæ ostendit conuiuia sacra.

Eadem & carminum & musicæ inuentrices fuerunt, & totiæ sapientiæ moderatrices, sicuti testatur idem Orph.

αἱ τὴν Σελσπίαν ἰσθ' ἔπειθε θυγατρῶν

Temonem factæ sôphiæ hæc audite tenentes.

Plutarchus tamē in libello de Musica ex Heraclidæ sententiâ non Musis, sed variis hominibus carminum inuentionem cōcessit, qui primam citharæ inuentionem

uentionem

mentionem Amphioni Iouis & Antiopes filio, eiusque poesim tribuit; utpote qui a patre doctus fuerit; Linumq; ait eupœensem primum lamentationes & fletus carmine edidisse, sicut hymnos Anthedonium Anchem, Philammonemque Delphicum canticos de ortu Apollinis, & Dianæ, & Latonæ. Demetrius Byzantius libro tertio poematis non Musis, aut Musarum filiis, sed ipsi Apollini harum rerum inuentionem tribuit: quippe quem dicat & tibia, & citharam, & fidium cantus inuenisse, cuius rei adducit argumentum, quod inter Apollinis sacrificia. hymni canebantur cum tibiis; cuius etiã signum in Delo fuit antiquitus illo habitu ut dextra arcum, sinistra Gratias teneret: tum Gratiarum alia tibia, alia lyram, alia fistulam ori Apollinis admovebat, ut ait Paul. Hæ Dex magnum sunt in aduersitatibus solatium, & non leues illecebræ ad res honorificas; cum ab illegitimis voluptatibus, & ab omni libidine nos reuocent, ut ait Theocritus in Cyclope;

10

ἡμετέρας κερταὶς ἴσχυι νόμον φέρουσι δααί
 Νῆα, καὶ ἴσχυον ἰσὶ δόμῳ, καὶ ἰμῖται,
 ἢ καὶ ἀρπύριον, καὶ ἴσχυον δὲ καὶ πούρα καὶ ἀδὸν ἰσὶ δόμῳ
 ἴσχυον ἀρπύριον, καὶ ἴσχυον δὲ καὶ πούρα καὶ ἀδὸν ἰσὶ δόμῳ

Nulla magis flammæ medicina repellit amoris,
 Non quæ potatur, quæ uoguntur vulnera, quàm vis
 Piccidum. leuis hæc & dulcis quippe medela
 Munere concessa est superum mortalibus ægris.

20

Harum munus fuit militum animos per carmina inflammare in bellum, harum viros bonos in calamitatibus consolari, harum præclara facinora & res gestas decantare, ut eorum imitatione ceteri mortales ad virtutem incitarentur, quippe cum illæ cantilenæ essent in antiquorum conuiujs, ut patet in libello de Musica apud Plurarchum. Nam Homerus etiam conuenire existimauit ut heroum animi seueris & decoris cantibus acuerentur, ut sapius reuocatis in memoriam præclaris virorum illustrium rebus gestis mox instructi & accensi cum hostibus dimicarent. fuit enim cantorum & poetarum antiquorum inllitutum, ut se non solum moderatores animorum, sed etiam morum magistros cum suauitate profiterentur. nam Græce ciuitates liberis ab initio prima adolescentiæ rudimenta poeticiæ tradiderunt, non illius quidem nudæ, nec spoliatæ omnino voluptate, sed castæ tamen, & moderatæ. Ex illa igitur musici cantus & lyra & tiliarum modos docentes se & ipsi morum magistros atque emendatores profitebantur, quæ a Pythagora, & a posteris deinde Pythagoricis audiebantur. Homerus propterea cantores morum correctores appellauit, cum scripserit lib. 3. Odyss. cantorem cultodem & monitorem Clytemnestræ relictum fuisse ab Agamemnone; qui mulierû laudes percurrrens earum, quæ maritis absentibus temperanter & caste vixerunt; desiderium quoddam honoris, & gloriæ, & probitatis in eius animo impresit. postea dulcem faciens cõsuetudinem a malis cogitationibus abhorrentem illius animum confirmauit, neque prius illa positus est Aegisthus, quam cantorem obruncarit. cantabantur autem ab antiquis vel philosophicæ vel astronomicæ cantilenæ in conuiujs, cuiusmodi est apud Virgilium cantus Iopæ in conuiuio Didonis; vel illustrium virorum præclara facinora ibidem cantabantur, quibus posteri ad illorum imitationem ad virtutem inflammarentur, ut est illud Homeri in lib. 1. Odyss.

30

40

ἄστρα ἰσὶ δόμῳ, καὶ ἴσχυον ἰσὶ δόμῳ

M m m

M m m

Mythologia

Μουσὴ δὲ δαδὶς κίναρον δαδί, μῦθος κλίεα αἰδρῶν .

Vt dapibus depulsa fames, vinoque refecti,
Musa iubet canere hinc illustra facta virorum .

Sic etiam, vt est lib. primo Iliad. cum percones Agamemnonis ad tentorium Achillis aduentassent, illum cum cithara canentem illustrium virorum facinora inuenerunt, vt est in his;

Ἄλλα μὴδ' ἐν χερσὶν γαστήρῳ ἰσχυροτάτῳ
ἥϊπιόν τι κίθαριν ἠρπάζει φρένας ἀειδῶν .
μυρμιδόνων ἰσὶν κλέϊας, καὶ πῶς ἰσέλλῃ,
τῶνδ' αἰεὶ φρένα τιράσμενοι φέρμονε λιγυρῆ,
καλῆ, ἰαχθολίῃ, τοῖδ' ἀρπύρας ζυγοῖσι θεῖαι .
τῆδ' ἀρπύρῃ δὲ ἰσχυρῶς ἀντίθεον ἰσέλαται .
τῆ δὲ γὰρ Διὸς ἐκείνου, ἰσθίῃ δὲ ἀρὰ κλίεα αἰδρῶν .

10

Numina suppliciter Neptuni hī sancta precantur,
Mentibus Aeacidae magni suadere loquendo,
Myrmidonumq; adeunt iuxta tentoria naues .
Mulcentem cithara hunc mentem inuenere sonora,
Pulchra, ex argento cui clara manubria : & illam
Ceperat ē spoliis vrbs dituta vt Hectionis .

20

Hæc animum mulcens cantabat facta virorum.

Hæc erant illa ad virtutem & ad æmulationem incitantia, quæ in conuuiiis, in publicis conuentibus, & vel inter pocula ab antiquis cantoribus canebantur; res gloriose gestæ scilicet illustrium virorum, qui vel feliciter cum hostibus dimicassent, vel fortiter in bello pro patria cecidissent. canebantur aliquando cantilenæ ad mundi mirabilitatem pertinentes, & ad inſinitam diuinæ mentis, summiq; opificis sapientiam, aut ad astrorum cognitionem; cuiusmodi sunt illa quæ canuntur apud Apollonium lib. 1. Argonaut.

Ἰσθίῃ δὲ γαστρίῳ καὶ οὐρανῷ, ἦδ' ἐνθάδε
τῶν πρὸς αἰθέρα κλυτὰ τεύχεα κλυτὰ
Νηεὺς δὲ θεῶν δεικνύει δαίμων ἰσχυρῶν .
ἦδ' αἰεὶ ἰσχυρῶς αἰεὶ ἐν αἰθέρι τέρματ' ἔχουσι
ἦδ' ἄρα, εὐκαταίενοι, καὶ ἠέλιον κλυτῶν .
οὐρανῷ δὲ αἰέταλοι, καὶ αἰετῶν κλυτῶν
αἰετῶν τέρματ' καὶ ἰσθίῃ δὲ πῶς ἰσχυρῶν .
ἦδ' αἰεὶ πρῶτον ἰσθίῃ ἰσχυρῶν
ἀλλὰ αἰεὶ ἰσχυρῶν ἔχου πρῶτον ἰσχυρῶν .
αἰετῶν δὲ καὶ χερσὶν, ἦδ' αἰετῶν ἰσχυρῶν
ἦδ' αἰετῶν, ἰσχυρῶν δὲ αἰετῶν ἀλλὰ αἰετῶν .

30

Nanque canebat vti primum cœlum, mare, terra,
Vna fuit facies; commistaque forma vicissim .
Singulaque vt fuerant mox tristi lite dirempta .
Vt stellis cœlum sedes firmissima, lunæ
Quæ ambages, solisque vix, flexusq; recurui .
Vt sunt cum Nymphis montes & flumina nata;
Serpentumq; genus varium, & genus acre fetarum .
Vt prius Eurynomeq; & Ophion semine nata
Oceani imperium tenuere niualis Olympi .
Vtque hic vi imperii Saturno cessit honorem;

40

Illæ

Illa Rhez . hinc lauere maris sub fluctibus altis .

Tanta denique fuit antiquorum cantorum modestia & temperantia, vt neq; inter procos quidem Penelopes turpia aut lasciuia canerentur; quamuis essent iuuenes ad omnem libidinem, omnemq; intemperantiam maximè propensi; sed canebatur apud hos reditus Græcorum in patriam laboriosus sanè ac perdifficilis; sicut patet ex his;

Τῆσι δ' αὖτις ἀνδρῶν ἀριμελοῦσι, κἀκεῖ ῥαπῆ

Ἐλάτ' ἀδούτοιο, κ' ἄχραυτι τίθει ἄνδρῶν

Ἀνυρῶν, ἐν ἰσθμῶν ἰστανάλατι πρᾶλλαι δὲ βῶν .

Egregius cantor cantabat ibi, hiq; silentes

Audibant: reditum cantor cantabat Achium

Difficilem è Troia, quem Pallas præbuit illis .

16

Hærum igitur cantilenarum, & cantorum, & poetarum præsides Musæ putabantur, quarum dux creditus est Apollo. Hæ tanta suauitate dixerunt esse sapientes, vt optimum creditæ sint remedium aduersus omnes voluptatum illecebras, sicut ait Theocritus in Pastoribus;

ὡς δ' ἐπ' ἱερῶν γλυκερότερον, οὐτὶ πολλὰ γὰρ

ἄλγος, ἔστιν ἰσὺν μῦσαι φίλαι, οὐδὲ γὰρ ἱερῶν

γλυκώτερον, τῶν δ' οὐτὶ πικρῶν δολιχότερον αἶμα .

Non ita ver gratum est apibus, non lumina florum,

Vt mihi sunt Musæ, quos lætæ respiciunt hæ,

Lædere non possunt mox diræ pocula Circes .

20

Est autem Musarum vis propè admirabilis credita; quippe cum ob suauitatem orationis, rerumque & signentorum mirabilem varietatem, multa pro veris falsa persuadeant: neque quidquam sit tam tenue & imbecillum quod poetarum peritorum artificium non mirificè extollat; cum præsertim ipsæ de seipsis dicant in Theogonia;

ἴθρῳ φησὶν ἃ πολλὰ λῆγος ἐτύμοισιν ἐροῖσιν

Ἰθρῶν δ' οὐτ' αἰ ἰθὺλαριον, ἀλθῆναι ἀνθρακῆναι .

Mentiri scimus permulca simillima veris .

Si libeat rursus, scimus quoque vera profari .

30

Fabulati sunt antiqui Musas grauiter ferentes, quod Venus amoris stimulos sibi iniunxisset, Adonim necasse eius amicum, cum alix aliorum mortaliū desiderio captæ fuerunt. vt Calliope Oeagri, è quo peperit Orphæū & Cymothonem; Terpsichore è Scrymone Rhesium suscepit. Clio Linum è Magnete, atque alix ex aliis. Nam de laudibus venationis cantum petiucundum canentes illum hiantem & imbibentem cantum detinuerunt, donec Mars Adonidis rivalis in aprum verteretur, ipsumque Adonim percuteret; vel, vt alii magis placuit, in Adonim aprum excitaret, à quo fuit icus. tum ex Adonidis sanguine nata est anemona rubra, cum prius esset alba. cum Venus passis capillis ac nudis pedibus eò accurreret rosa tubuit ob Veneris sanguinem, quia spina eius pedem grauiter pupugillet. fuerunt tamen nonnulli, qui Musas semper castas fuisse dixerint, vt testatur Plato in eo epigrammate, quod est apud Diog. Laert.

Ἄ κούρη Μούσαί, κερῆσαι εἰς ἀφροδίταν

τῆρ' ἢ τὴν ἴρην κῆρ ἰφροδίτῃσαι .

Χ' αἰ μούσαι ποτὶ κούρη . ἄρῃ τὰ σάμολα ταῦτα .

ἔρῃ δ' οὐ πύταται ταῦτα τὴν ἀφροδίτῃσαι .

40

Mythologiae I

Ad Musas Venus hæc : dabo Amori tela puellæ

In vos , vel Venerem præcipio colite .

Ad Venerem Musæ , Marti licet ista mitteris .

Ad nos non didicit ille volare puer .

Fuerunt loca multa Musis consecrata , à quibus cognomina sortitæ sunt , vt Heliconiades ab Helicone monte , quem Otus & Ephialtes illis consecra-
runt , & à Pieria & Pimpla & Libetra , Pienides , Pimplides , Libetrides , & Par-
nassides , & Pegalides : quæ loca illis consecrata fuerunt à Thracibus Bœotiz
accolis , vt ait Str.lib. 10. quia Thracæ præfixæ musicæ operam dederunt , poe-
ticamque harmoniam inuenerunt , quales fuerunt Ephorus , Orpheus , Tha-
myris , Museus , & Eumolpus , qui quòd scitè caneret , nomen obtinuit . fama
est Acheloi filiaz cum Musis de cantu ausas fuisse aliquando contendere , qua
re prædictum supplicium passæ sunt . fuerunt etiam Cygni Musarum aucta
nominati ob cantum , vt testatur Callimachus in hymno in Delû hoc pacto ;

Ἐγὼ ἴφρ' ἀνάσσει δὲ Διὸς ἠλκίοντα ἀϊθέρι

μύσῃσι Πάκτωλον Ἰσουλῶρατο Ἀρκέστια

Ἐβδηράεττ' , ὄπι Δελῆς Ἰωνίνας δὲ Λαχίῃς

μουσαῖος ἰγνίης ἀσδῆτατι πύτιμον .

20

Hæc dixit . Cygni que dei prædulce canentes

Mzonium linquunt Pactolum , terq; quatesq;

Mox circa Delum volitant , circa que puellam ,

Musarum volucres , aibus mage turba canora .

Nec plura his serè de Musis tradita sunt ab antiquis , quæ nunc breuiter ex-
plicemus . Musas alii Mnemosynes & Iouis , alii Antiopæ & Iouis , alii Mē-
nonis & Thespiz filias fuisse putarunt ; quoniam Musæ scientia , & optimus
affectus animi ad illam inbibendam creditus est , qui non nisi diuinitus in nos
influit , cum omne bonum datum sit de cælo descendens a patre luminum :
consequatur tamen & augetur memoriæ bonitate & exercitatione ; quare &
Iouis & memoriæ filias Musas dixerunt . Quid enim est aliud Mnemosyne ,
quàm Memoria ? Antiopæ rursus exercitatio est vel potius æmulatio , cum
quis pro viribus contendit , ne ab alio superetur canendi peritia . Neq; aliud
est sanè Memnon quàm memoria , aut Thespia quàm diginatio , & diuina co-
gnitio . id aperrius etiam declarant nomina illarum Musarum , quæ fuerunt
ab Aloëi filiabus cultæ : Melete scilicet exercitatio , Mneme memoria , Aæde
cantus . Qui Musas cæli filias dixerunt & Ioue antiquiores , in idem propè
recidunt , nisi quòd hi Iouem non mythicè sed historicè intelligunt . Harum
Musarum nutricem fuisse Euphemen dixerunt , quoniam bonû nomen & glo-
ria , & laus atque honor artes ac disciplinas alunt : neque vllus stimulus est
hominibus acutior ac potentior quam gloria , ad impellendum ad res hono-
rificas . Qui Musas tres tantum esse arbitrati sunt , crediderunt illas esse ar-
tes , per quas perueniretur ad sapientiz cognitionem . Communior tamen
fuit opinio quòd Musæ essent sphaerarum animæ : Vrania scilicet stelliferi cæ-
li , & eius sphaeræ , quæ vocatur aplanæ ; Polymnia Saturni , Terpsichore Iou-
is , Clio Martis , Melpomene solis , Esato Veneris , Euterpe Mercurii , Tha-
lia Lunæ ; quæ sicuti magis recedunt à medio mundi , ita diuersos sonos effi-
cerent . Nam cum aliz sphaeræ tardiores sint , aliz velociores , aliz medium
inter hos motus sortiantur , eadem credita fuit sonorum esse differentia ; ita
vt ex velocissimo & ordinato cælorum motu , contactuq; potentissimo & va-
ria &

40

ria & ingens efficeretur melodia, ut arbitrati sunt Pythagorici. Sunt igitur octo Musæ commemoratæ, totidem spherarum toni, ex quibus redundat illa quæ nona addita est, Calliope; quasi bonum concentum dixerim. Hæ cum sint propinquæ primo corpori, quod mouetur; cui sedes Dei proxima creditur, dictæ sunt circa aram Iouis tripudiare, ut ait Hesiod. in his;

*Ἰσοπέδιλοι γὰρ ἄσπετος ἀφ' ἧρας ἰσθμῶν ἕλκον ἀσπίδα
 ἔχουσαι, καὶ ἄσπετος ἰσθμῶν ἀσπίδα.*
 Hæ teneris pedibus vitrei nam fontis ad oras
 Vsq̄ue choros ducunt Iouis omnipotentis ad aram.

Cum verò varia sint harum Musarum studia, variis quoque delectationibus capiuntur animæ mortalium, quæ ex illis spheris ut senserunt Pythagorici, descenderunt. Nam qui è luna, cum magis Thalix naturæ sint obnoxii, comica lasciuia, & petulantia delectantur. Qui descenderunt è Sphæra Saturni, vel è Polymnia, cum siccò sint ac frigidò temperamento, multa polleant rerum præteritarum memoria: nam ingenia & corporum natura cù natura planetarum plerunq; consentiunt, & idcirco alii aliis studiis delectantur. Sed horum planetarum vires, ac varietatem studiorum ita expresserunt illa carmina;

*Ἠὼς γέστα κανεὺς τραφῆς τὰ κρονία κρονίῳ
 Μελπομένη τραγικὸν προκλάματ' ἠέστα βοῶντι.
 Κομικὰ λασκίῳ γαυδὲτ' ἑρμῶν ἑρμῶν
 Δουλοῦσι καλὰς Εὐτέρπης ἰσθμῶν ἄσπετος
 Τερψιχόρῃ ἀφ' ἧρας ἰσθμῶν ἕλκον ἀσπίδα
 Πλεῖστ' ἑρμῶν ἑρμῶν ἑρμῶν ἑρμῶν
 Καρμῖνα Κάλιοπος ἑρμῶν ἑρμῶν
 Ἐρμῶν ἑρμῶν ἑρμῶν ἑρμῶν
 Σὺν ἅπασιν ἑρμῶν ἑρμῶν ἑρμῶν
 Μέντις Ἀπολλωνεὺς ἑρμῶν ἑρμῶν
 Ἐν μέσῳ κρονίῳ ἑρμῶν ἑρμῶν*
 Clio gesta canens transactis tempora reddit.
 Melpomene tragico proclamatur mæsta boatu.
 Comica lasciuo gaudet sermone Thalia.
 Dulciloquis calamos Euterpe flatibus vrget.
 Terpsichore affectus citharis mouet, impetat, auget.
 Plectra gerens Erato saltat pede, carmine, vultu.
 Carmina Calliope libris Heroica mandat.
 Uranie cœli motus scrutatur & altra.
 Signat cuncta manu, loquitur Polymnia gestu.
 Mentis Apollineæ vis hæc mouet vndiq; Musæ.
 In medio residens complectitur omnia Phœbus.

Nam scriptum reliquit etiam Zec. hist. 90. chil. 6. nihil aliud esse Musas quàm cognitionem, & animi vim illam quæ intelligit; cum Helicon Musarum locus à vertendis foliis sit nominatus. Hæ igitur non harmoniæ solum musicæ vim habere arbitrati sunt antiqui, sed etiam componendorum morum, temperandorumque animorum ab immoderatis perturbationibus. Nam qui Musicæ & poetice facultatis studiosus sit, is ferè libidinosus & inhumanus esse non solet; cum omnia vitia orium & inscitiam, ac non disciplinarum studia, comitentur. Inde accidit ut musicam diuinam scientiam crediderit Pythagoras, ut ait Strabo lib. x. Geogr. Cum crederet igitur antiqui omnes res humanas à mente diuina, & à corporibus cœlestibus aliquo pacto gubernari, omnem cuiusq; peritix præstantiam deorsum mitti tradiderunt à sole, & à cæteris planetis: cum re ipsa sine ope diuina vis humana debilis & imbecilla sit ad omne opus perficiendum: quare Musæ sæpius ad ferendam opem vocantur à poetis. Illi, qui Musarum filii dicti sunt, ea fuerunt ingeniorum scientiæque præstantia, ut diuinitus è cœlo demissi inter homines viderentur, cum nullum Veneris desiderium alioquin cadere possit in corpora cœlestia. At nunc de Dædalo dicamus.